

**แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี**
**Guidelines for Developing Learning Management in Schools
Belonged to the Local Administration of Pathumthani Province**

ปณตพร แพเสื่อ, พิมลพรรณ เพชรสมบัติ¹
Panotporn Parsuer, Pimolpun Phetsombat

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี และ 2) เพื่อเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูในโรงเรียนที่มีระดับชั้นอนุบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 308 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยมีภาพรวมและพิจารณาทางด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก และ 2) ด้านการจัดประสบการณ์ และกิจกรรมการเรียน การสอน พบว่า มีการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง และเพื่อนได้อย่างเหมาะสม ด้านครูผู้สอน พบว่าโรงเรียนมีการกำหนดจำนวนครูที่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ด้านบริการนักเรียน พบว่าโรงเรียนมีระบบตรวจสอบรายชื่อ จำนวนนักเรียนที่มาถึงโรงเรียนและกลับบ้านอย่างรัดกุมละเอียดถี่ถ้วนและเข้มงวด ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา, การจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน

Abstract

The aims of this research were 1) to study learning management in schools under the supervision of the local administration of Pathum Thani Province, and 2) to propose the guidelines for developing learning management in

¹ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12110,
E-mail. Pimolpun_p@rmutt.ac.th

schools under the supervision of the local administration of Pathum Thani Province.

The samples were 308 teachers in schools with kindergarten under the supervision of the local administration of Pathum Thani Province. The research instruments were questionnaire and interview form. The statistics used to analyze data were frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The research result found that 1) the study of guidelines for developing learning management in schools under the supervision of the local administration of Pathum Thani Province was at a high level as a whole aspect and for the particular aspect, and 2) for the aspect of gaining experience through learning activities and learning and teaching activities, it was found that students were encouraged to help themselves and their friends properly. For the aspect of teachers, it was found that schools had set the student-teacher ratio and class size appropriately. For the aspect of student services, it was found that schools had the checking name list system of the number of students coming to school and going back home exhaustively and rigorously. For the aspect of relationship between schools and parents, it was found that parents participated in many important events which were held by the school regularly.

Keyword: Guidelines for Developing, Learning Management in Schools

บทนำ

บทนำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 289 กล่าวว่า องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและ วัฒนธรรมอันดีของ ท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรมและ การฝึกอาชีพตามความ เหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้นและเข้าไปมีส่วนร่วมในการ จัดการศึกษาอบรมของรัฐโดย คำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐานและระบบการศึกษาของการ บำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณีภูมิ ปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นด้วย (กรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2546, หน้า 33) รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้การศึกษาเป็นเครื่องมือ สำคัญในการพัฒนาคน กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นจึงได้สนองนโยบายของรัฐบาลโดยการ จัดการศึกษาท้องถิ่นโดยวัตถุประสงค์เกี่ยวกับ การศึกษาปฐมวัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาการและ เตรียมความพร้อมทางร่างกาย อารมณ์สังคม สติปัญญาและนิสัยให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามหลัก วิชาการเต็มศักยภาพมีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และมีความพร้อมที่จะเข้ารับการศึกษาใน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น , 2547, หน้า 4) ตามพระราชบัญญัติ

กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16(9)บัญญัติให้เทศบาล เมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจ หน้าที่ในการจัดการศึกษา(กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น,2551,19-20) กล่าวคือองค์กรปกครอง ส่วน ท้องถิ่นจะต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนในท้องถิ่นให้เป็นคนเก่ง คนดี และ มีความสุข ทั้งใจและกาย โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งผู้ที่มี ส่วนสำคัญใน การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วน ตำบล ซึ่งเป็นผู้ที่มี บทบาทและมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด รัฐบาลและปัญหาของ ท้องถิ่นเป็นอย่างดีจึงควรให้ ความสำคัญในการนำแนวนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา เด็กเข้าสู่ภาคปฏิบัติให้บังเกิดผลตาม ความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจะต้องนำแนวนโยบาย และมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไป ปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ สามารถแก้ไขปัญหาด้านการจัดการศึกษาระดับ ปฐมวัยในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา16(9)บัญญัติให้เทศบาล เมืองพัทยาและองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษา(กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น,2551,19-20) กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชนในท้องถิ่น ให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข ทั้งใจและกาย โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็น สำคัญ อีกทั้งผู้ที่มีส่วนสำคัญในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ คณะผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทและมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด รัฐบาล และปัญหาของท้องถิ่นเป็นอย่างดี จึงควรให้ความสำคัญในการนำแนวนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนาเด็กเข้าสู่ภาคปฏิบัติให้บังเกิดผลตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่ เกี่ยวข้องกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจะต้องนำแนวนโยบายและมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนา เด็กเล็กไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหาร จัดการ สามารถแก้ไขปัญหาด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

การจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นมิติใหม่ของการพัฒนาชุมชนเพื่อส่งเสริมการศึกษาและ ความ เป็นอยู่ของชุมชนให้ดีขึ้นและนับวันจะมีความสำคัญต่อชุมชนมากยิ่งขึ้น แต่เดิมเด็กอยู่กับ ครอบครัวที่มี ผู้ใหญ่ดูแลเพราะครอบครัวไทยแต่โบราณเป็นครอบครัวแบบขยาย คือ มีปู่ ย่า ตา ยาย อยู่รวมกัน แต่ ปัจจุบันสังคมไทยกลายเป็นครอบครัวเดี่ยว มีแต่พ่อ แม่ ลูก อีกทั้งแม่ยัง ออกไปประกอบอาชีพนอกบ้าน เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว ดังนั้นพ่อแม่จึงจำเป็นต้องนำลูกไป ไว้ตามสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานบริบาล ทารกหรือโรงเรียนอนุบาลเร็วขึ้น การศึกษาปฐมวัยจึง กลายเป็นความจำเป็นของชีวิตมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ใน อดีตที่ผ่านมาเรามักละเลยไม่ได้ให้ ความสำคัญของการ จัดการศึกษาในวัยนี้เท่าที่ควร(เยาวพา เตชะคุปต์, สุทธิพรรณ ธีรพงศ์,พรรัก อินทามระ,2550, หน้า 47) มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้น ต้องเริ่มตั้งแต่เด็กเล็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจึงเป็นสถานที่หนึ่งซึ่งเป็น

จุดเริ่มต้นของการสร้างทรัพยากรที่มี คุณค่า เด็กจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพตั้งแต่แรกเกิด การที่เด็กจะสามารถพัฒนาเต็มตาม ศักยภาพได้นั้น เด็กจะต้องได้รับการพัฒนาเต็มอย่างเป็นองค์รวม หมายความว่า เด็กจะต้องได้รับการ พัฒนาครบทุกด้าน ได้แก่กาย ใจ จิต อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจริยธรรม คุณธรรมหรือจิตวิญญาณ ไปพร้อม ๆ กัน โดยไม่ละเว้นด้านใดด้านหนึ่ง จึงเห็นได้ว่า การพัฒนาเด็กเล็กต้องอาศัยสหวิทยาการ การบูรณาการ ผสมผสานกับวิถีชีวิตของเด็ก เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างครบถ้วน นอกจากนี้การ พัฒนาเด็กเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง ค่อยเป็นค่อยไป และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงต้องมีการ พัฒนาอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มีการพัฒนาการเหมาะสมตามวัย(กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคง ของมนุษย์,2549,หน้า 1) การพัฒนาเด็กเล็กไม่ใช่เพียงเฉพาะที่เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเท่านั้น แต่การพัฒนาเด็กเล็ก จะต้องเชื่อมโยงระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปสู่ครอบครัวและชุมชนในเชิงบูรณาการ เพราะว่าเด็กเป็น หัวใจสำคัญในระบบมนุษย์นิเวศ เด็กจะมีลักษณะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับการมีปฏิสัมพันธ์ของเด็กกับ สิ่งแวดล้อม จะเห็นว่าสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ คุณภาพ และพฤติกรรมของเด็ก ซึ่ง สิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดกับตัวเด็กมากที่สุดก็คือครอบครัวและชุมชน โดยในแต่ละบริบทของสังคมจะมีการส่ง คุณค่าที่แตกต่างกัน ในครอบครัวจะเริ่มต้นจากความรัก ความอบอุ่นใจ ความปรารถนาดีเหมือนดังคำ ที่ว่า “เด็กเป็นเพชรที่พ่อแม่ปรารถนาจะให้เกิดจากการเจียรไน หรือทำให้งดงาม ให้สวยงาม เพราะเป็น สิ่งที่มีคุณค่าสำหรับครอบครัว” ทุกครอบครัวก็อยากให้เห็นเด็กของเขาเติบโต เป็นคนดีเป็นคนเก่ง และมี ความสุข ซึ่งชุมชนคงจะหนีไม่พ้นที่จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้เกื้อหนุน เกื้อกูลให้เด็กได้รับความรู้สึกที่ดีรู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนนั้น ๆ สุดท้ายคือสภาพของสังคมที่จะต้องสร้างสภาวะปลอดภัยที่ทำให้เด็กรู้สึก ว่าเขาอยู่ในสิ่งแวดล้อมนั้นแล้วเขาจะเติบโตขึ้นมาได้อย่างมีความสุขและถ้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นเพียงแค่สถานรับเลี้ยงเด็ก โดยไม่มีการส่งเสริมพัฒนาให้เด็กมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้านอย่างสมดุลสมวัยตาม ศักยภาพของเด็กแต่ละคน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก็ไม่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ได้ (กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น,2550,หน้า 100)

การพัฒนาเด็กเล็กไม่ใช่เพียงเฉพาะที่เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเท่านั้น แต่การพัฒนาเด็กเล็กจะต้องเชื่อมโยงระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไปสู่ครอบครัวและชุมชนในเชิงบูรณาการ เพราะว่าเด็กเป็นหัวใจสำคัญในระบบมนุษย์นิเวศ เด็กจะมีลักษณะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับการมีปฏิสัมพันธ์ของเด็กกับสิ่งแวดล้อม จะเห็นว่าสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ คุณภาพ และพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดกับตัวเด็กมากที่สุดก็คือครอบครัวและชุมชน โดยในแต่ละบริบทของสังคมจะมีการส่งคุณค่าที่แตกต่างกัน ในครอบครัวจะเริ่มต้นจากความรัก ความอบอุ่นใจ ความปรารถนาดี เหมือนดังคำที่ว่า “เด็กเป็นเพชรที่พ่อแม่ปรารถนาจะให้เกิดจากการเจียรไน หรือทำให้งดงาม ให้สวยงาม เพราะเป็นสิ่งที่มีความค่าสำหรับครอบครัว” ทุกครอบครัวก็อยากให้เห็นเด็กของเขาเติบโต เป็นคนดี เป็นคนเก่ง และมีความสุข ซึ่งชุมชนคงจะหนีไม่พ้นที่จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้เกื้อหนุน เกื้อกูลให้เด็กได้รับความรู้สึกที่ดี รู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนนั้น ๆ สุดท้ายคือสภาพของสังคมที่จะต้องสร้างสภาวะปลอดภัยที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าเขาอยู่ในสิ่งแวดล้อมนั้นแล้วเขาจะเติบโตขึ้นมาได้อย่างมีความสุขและถ้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเป็นเพียงแค่

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2562

สถานรับเลี้ยงเด็ก โดยไม่มีการส่งเสริมพัฒนาให้เด็กมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้านอย่างสมดุลสมวัย ตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก็ไม่สามารถก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ได้ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550, หน้า 100)

จากเหตุผลความสำคัญที่กล่าวไว้ในข้างต้นผู้วิจัยซึ่งทำงานในตำแหน่งนักวิชาการศึกษามี หน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จึงสนใจศึกษาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยตาม มาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยศึกษาตาม มาตรฐานการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทั้งนี้ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการศึกษา นำมาใช้ในการประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย แนวทางปฏิบัติในการจัดการศึกษาและนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยให้ได้ มาตรฐานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดียิ่งขึ้นและสอดคล้องกับทฤษฎีของผู้ปกครอง ส่งผลดีต่อการ พัฒนาเด็กปฐมวัยให้เป็นคนดีของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีวิธีการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูในโรงเรียนที่มีระดับชั้นอนุบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จำนวน 310 คน ปีการศึกษา 2560

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัย ได้สร้างขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดและทฤษฎีแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ฐานเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ 4.51-5.00

หมายถึง	มีการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับ มากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับ มาก
2.51-3.50	หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับ ปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับ น้อย
1.00-1.50	หมายถึง มีการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

การสร้างและหาค่าคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร ตำราต่าง ๆ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

3. นำเสนอแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไขสำนวนภาษา ความครอบคลุม และความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา แล้วนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) ความถูกต้องของรูปแบบ (Format) และความถูกต้องของภาษา (Wording) พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ระหว่าง 0.08-1.00

5. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99-101) มีค่าเท่ากับ 0.99

6. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงเพื่อนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลกับประชากรต่อไป ได้ค่าเท่ากับ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดของแบบสอบถามที่นำไปเก็บของประชากร
2. พิจารณาค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดของแต่ละด้าน
3. นำประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดมากำหนด กรอบการสัมภาษณ์
4. นำแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์ไปเก็บกับประชากร

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ จากงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ อดุทธสาทร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่เป็นประชากรเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม
2. ติดต่อและประสานงานกับโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ดำเนินการแจกแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปยังสถานศึกษาที่เป็นประชากร
4. เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่ดำเนินการแจกแบบสอบถามในระยะเวลาที่เหมาะสมและตรวจนับจำนวนเพื่อให้ได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้ตามขนาดของการวิจัย
5. ผู้วิจัยดำเนินการติดตามข้อมูลจากประชากรตามระยะเวลาที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบตามที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย

1. แนวทางการพัฒนาการจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36$, $\sigma = .38$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = .39$) รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ($\mu = 4.40$, $\sigma = .39$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านบริการนักเรียน ($\mu = 4.20$, $\sigma = .39$)เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

1.1 ด้านการจัดประสบการณ์ และกิจกรรมการเรียน การสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.16$, $\sigma = .57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แจ้างผลพัฒนาการของนักเรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = .50$) รองลงมา คือ มีการจัดประสบการณ์และกิจกรรมที่เสริมสร้างพัฒนาการ ทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ($\mu = 4.49$, $\sigma = .81$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การส่งเสริมให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง และเพื่อนได้ ($\mu = 4.20$, $\sigma = .70$)

1.2 ด้านครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = .49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีความรัก เมตตา โอบอ้อมอารีต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.74$, $\sigma = .56$) รองลงมา คือ ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและเอาใจใส่ต่อนักเรียน ($\mu = 4.66$, $\sigma = .49$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ($\mu = 4.36$, $\sigma = .96$)

1.3 ด้านนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = .53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จัดบริการอาหารที่ดีมีคุณค่า และประโยชน์ตามหลัก โภชนาการ มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.61$, $\sigma = .84$) รองลงมาคือ จัดห้องพยาบาล และมีเจ้าหน้าที่ดูแลเด็กอย่างเพียงพอ ($\mu = 4.33$, $\sigma = .78$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จัดให้มีระบบตรวจสอบรายชื่อ/จำนวนเด็กที่มาถึงโรงเรียน และกลับบ้านอย่างรัดกุมละเอียดถี่ถ้วนและเข้มงวด ($\mu = 4.01$, $\sigma = .61$)

1.4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = .53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การให้ความรู้ความเข้าใจนโยบายวัตถุประสงค์ และแนวทางการจัดการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = .57$) รองลงมาคือ จัดแสดงผลงานนักเรียนให้ผู้ปกครองได้รับทราบ อย่างสม่ำเสมอ ($\mu = 4.44$, $\sigma = .52$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้น ได้แก่ วันแม่ เป็นต้น ($\mu = 3.51$, $\sigma = .52$)

2. ผลการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาการจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มีดังต่อไปนี้

2.1 ด้านการจัดประสบการณ์ และกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยเป็นสิ่งสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน เช่น กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ไขปัญหา กระบวนการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดเรียนรู้ได้ดี อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนจะต้องเตรียมการสอนทั้งเนื้อหาและวิธีการที่เหมาะสมกับเด็กที่จะไปสอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้า จูงใจ และเสริมแรง ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เอาใจใส่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และแสดงความเมตตาต่อผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

2.3 ด้านนักเรียน ผู้เรียนจะต้องมีความคิดริเริ่มใฝ่หาความรู้อยู่ตลอดเวลา และหาวิธีการของตนเองทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนการเรียนรู้จากกลุ่ม ฝึกคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์ จินตนาการตลอดจนได้แสดงอย่างชัดเจนและมีเหตุผลได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบแก้ไขปัญหาทั้งด้วยตนเอง และร่วมช่วยกันฝึกค้น รวบรวมข้อมูลและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง เลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ ของตนเองอย่างมีความสุข ฝึกตนเองให้มีวินัยและรับผิดชอบ

2.4 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ครูและผู้ปกครองจะต้องให้ความร่วมมือในเรื่องต่างๆ ของนักเรียน และไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง ผู้ปกครองแต่ละท่านจึงมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบในส่วนที่โรงเรียน ได้กำหนดไว้

ให้เพื่อให้ไปตามนโยบายข้างต้นโรงเรียนคาดหวังให้ ผู้ปกครองยึดมั่นในแนวทางการปฏิบัติเดียวกันกับทางโรงเรียนพร้อมจะ แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันให้ความร่วมมือในการพัฒนาบุตรหลาน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ด้านการจัดประสบการณ์ และกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูจัดกระบวนการเรียนการสอน แจ้งผลพัฒนาการของนักเรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบ จะเป็นการสื่อสารของครูผู้สอนและผู้ปกครองโดยตรง ทำให้ผู้ปกครองรับรู้ถึงปัญหาของนักเรียนแต่ละคน และรับรู้ถึงความสามารถของเด็กแต่ละคนว่าควรส่งเสริมอย่างไร ให้นักเรียนได้พัฒนาอย่างเต็มที่ ให้มีผลสัมฤทธิ์ในเกณฑ์ที่ดี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดสอดคล้องกับ นิติธร บิลวาสน์ (2556) กล่าวว่า พ่อแม่ผู้ปกครองจะมีความต้องการ และคาดหวังต่อสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านของคุณภาพด้านการเรียนการสอน คุณภาพครู การจัดสภาพแวดล้อม และการให้บริการอื่น ๆ ของสถานศึกษา มีผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการคาดหวังและความต้องการในการเลือกโรงเรียนอนุบาล ซึ่งเป็นความต้องการและความคาดหวัง ประการแรก ก่อนที่ผู้ปกครองจะตัดสินใจส่งลูกหลานเข้าเรียนในสถานศึกษานั้น ๆ ความคาดหวัง เกี่ยวกับตัวเด็ก และเรื่องของการส่งเสริมเด็กในด้านวิชาการ ทำให้ผู้ปกครองและครูผู้สอนจะต้องมีการพูดคุย เรื่องของผลการเรียนของนักเรียน และสอดคล้องกับ หวน พินธุพันธ์ (2554, หน้า 102-109) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารและครูมีบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยร่วมงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน โดยเฉพาะชั้นอนุบาลซึ่งผู้ปกครองมารับส่งเด็ก ที่โรงเรียน โรงเรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองได้ง่าย เพื่อหาวิธีการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน รองลงมา คือ มีการจัดประสบการณ์และกิจกรรมที่เสริมสร้างพัฒนาการ ทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา สอดคล้องกับ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 พัฒนาขึ้นมาโดยอาศัยแนวคิดต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 3-4)

2. ด้านครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ครูมีความรักเมตตา โอบอ้อมอารีต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูเป็นคนที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด ถ้าเด็กรู้สึกอุ่นใจ ไม่กลัว นักเรียนก็จะมี ความมั่นใจในการกล้าแสดงความคิดเห็น และเด็กจะเลียบแบบพฤติกรรมครูผู้สอนอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการพูด การแต่งตัว บุคลิกภาพ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีกริยามารยาทที่ดี อยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับ ทศนีย์ ศุภเมธี (2555, หน้า 74) ได้กล่าวไว้ว่า ครูผู้สอนว่า ครูที่แท้นั้นเป็นครูผู้กระทำ แต่ความดี ได้แก่ ต้องขยัน

หมั่นเพียร และอดสาหะพากเพียร ต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละต้องหนักแน่น อดกลั้นและอดทน โอบอ้อมอารี ต้องรักษาวินัย สำนวณ ระวังความประพฤติของตน ให้อยู่ในระเบียบแบบแผน อันดีงาม ต้องปลื้มตัว ปลื้มใจ จากความสะอาดสบายและความสนุก รื่นเริง ที่ไม่สมควรแก่เกียรติภูมิของตน ต้องตั้งใจมั่นคง และแน่วแน่ ต้องซื่อสัตย์และรักษาความจริงใจ ต้องเมตตาหวังดี ต้องวางใจเป็นกลางไม่ปล่อยไปตามอำนาจอคติ ต้องอบรมปัญญาให้เพิ่มพูน สมบูรณ์ขึ้นทั้งในด้านวิชาการและความฉลาดรอบรู้ในเหตุและผล รองลงมาคือ ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและเอาใจใส่นักเรียนหวน ครูผู้สอนจะต้องมีกริยาที่ดี ต้องมีบุคลิกภาพที่น่าเป็นแบบอย่าง ต้องมีไมตรี โอบอ้อมอารี กับนักเรียน และต้องเป็นมิตรกับผู้ปกครอง สอดคล้องกับ ทศนีย์ ศุภเมธี (2555, หน้า 74) ได้กล่าวไว้ว่า ครูผู้สอนว่า ครูที่แท้นั้นเป็นครูผู้กระทำ แต่ความดีได้แก่ ต้องขยันหมั่นเพียร และอดสาหะพากเพียร ต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละต้องหนักแน่น อดกลั้นและอดทน โอบอ้อมอารี ต้องรักษาวินัย สำนวณ ระวังความประพฤติของตน ให้อยู่ในระเบียบแบบแผนอันดีงาม ต้องปลื้มตัว ปลื้มใจ จากความสะอาดสบายและความสนุก รื่นเริง ที่ไม่สมควรแก่เกียรติภูมิของตน ต้องตั้งใจมั่นคง และแน่วแน่ ต้องซื่อสัตย์และรักษาความจริงใจ ต้องเมตตาหวังดี ต้องวางใจเป็นกลางไม่ปล่อยไปตามอำนาจอคติ ต้องอบรมปัญญาให้เพิ่มพูน สมบูรณ์ขึ้นทั้งในด้านวิชาการและความฉลาดรอบรู้ในเหตุและผล รองลงมาคือ ครูมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ปกครองและเอาใจใส่นักเรียนหวน พินธุพันธ์ (2554, หน้า 102-109) ได้กล่าวว่า ในการบริหารด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ ดังนี้ 1. ผู้บริหารและครูมีบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยร่วมงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน โดยเฉพาะชั้นอนุบาลซึ่งผู้ปกครองมารับส่งเด็ก ที่โรงเรียน โรงเรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองได้ง่าย 2. เปิดโอกาสให้ชุมชนได้ทราบถึงการดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน 3. เปิดโอกาสให้ชุมชนได้แสดงความคิดเห็นและให้ชุมชนเป็นวิทยากรในการจัด การเรียนการสอน 4. สนับสนุนให้ชุมชนได้ใช้บริการในเรื่องของสถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวก ของโรงเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูมีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

3. ด้านนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า จัดบริการอาหารที่ดีมีคุณค่า และประโยชน์ตามหลัก โภชนาการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองไม่ได้ใส่ใจเรื่องเรียนของนักเรียนเพียงอย่างเดียวแต่ยังสนใจในเรื่อง เมนุอาหารที่นักเรียนต้องรับประทานในแต่ละวันด้วย ว่ามีสารอาหารที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาการต่างๆของเด็กปฐมวัย มีความสำคัญอย่างมาก นักเรียนจะต้องได้รับประทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ ในปริมาณที่เหมาะสม สอดคล้องกับ นิติธร ปิลวาสน์ (2556) กล่าวว่า พ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีความต้องการ และคาดหวังต่อสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านของคุณภาพด้านการเรียนการสอน คุณภาพครู การจัดสภาพแวดล้อม และการให้บริการอื่น ๆ ของสถานศึกษา มีผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการ

คาดหวังและความต้องการในการเลือกโรงเรียนอนุบาล ซึ่งเป็นความต้องการและความคาดหวังประการแรก ก่อนที่ผู้ปกครองจะตัดสินใจส่งลูกหลานเข้าเรียนในสถานศึกษานั้น ๆ ความคาดหวังด้านการบริการต่าง ๆ ของโรงเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ในปัจจุบันไม่ค่อยมีเวลาในการจัดการต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวเด็ก และเรื่องของการส่งเสริมเด็กในด้านวิชาการ ทำให้ผู้ปกครองคาดหวังว่าทางโรงเรียนจะมีระบบการบริการในทุกเรื่อง เช่น การรับ-ส่งเด็ก การบริการอาหารเช้า การบริการด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องเขียน แบบเรียนต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นการประหยัดทั้งเวลาและการเดินทางของผู้ปกครองในการเตรียมการให้ลูกหลานก่อนการเปิดภาคเรียน รองลงมา คือ จัดห้องพยาบาล และมีเจ้าหน้าที่ดูแลเด็กอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับ นิติธร ปิลาวาสน์ (2556) กล่าวว่าพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีความต้องการ และคาดหวังต่อสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านของคุณภาพด้านการเรียนการสอน คุณภาพครู การจัดสภาพแวดล้อม และการให้บริการอื่น ๆ ของสถานศึกษา มีผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการคาดหวังและความต้องการในการเลือกโรงเรียนอนุบาล ซึ่งเป็นความต้องการและความคาดหวัง ประการแรก ก่อนที่ผู้ปกครองจะตัดสินใจส่งลูกหลานเข้าเรียนในสถานศึกษานั้น ๆ ความคาดหวัง ด้านการบริการต่าง ๆ ของโรงเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ในปัจจุบันไม่ค่อยมีเวลาในการจัดการต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวเด็ก และเรื่องของการส่งเสริมเด็กในด้านวิชาการ ทำให้ผู้ปกครองคาดหวังว่าทางโรงเรียนจะมีระบบการบริการในทุกเรื่อง เช่น การรับ-ส่งเด็ก การบริการอาหารเช้า การบริการ ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องเขียน ห้องพยาบาลรักษาเบื้องต้น แบบเรียนต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นการประหยัดทั้งเวลาและการเดินทาง ของผู้ปกครองในการเตรียมการให้ลูกหลานก่อนการเปิดภาคเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จัดให้มีระบบตรวจสอบรายชื่อ/ จำนวนเด็กที่มาถึงโรงเรียน และกลับบ้านอย่างรัดกุมละเอียดถี่ถ้วน และเข้มงวด สอดคล้องกับ พัชรียา แก่นสา, 2555, หน้า 48) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อ การให้บริการ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการให้บริการเป็นความพึงพอใจของคนที่เกิดจากการรับ บริการสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากผู้ให้บริการว่าสิ่งนั้นสามารถที่จะตอบสนองความต้องการ หรือแก้ไข ปัญหาสิ่งที่เขาประสบได้แค่ไหน เกิดความภูมิใจได้มากหรือน้อยเพียงใด

4 . ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การให้ความรู้ความเข้าใจนโยบาย วัตถุประสงค์ และแนวทางการจัดการศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูและผู้ปกครองควรพูดคุยสื่อสารกันอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เข้าใจในการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับ กุลยา ตันติผลาพิชวะ (2554, หน้า 57) ได้กล่าวถึงการสร้างสัมพันธ์ของครูปฐมวัยกับ ผู้ปกครองและชุมชนไว้ดังนี้

1. ครูปฐมวัย ต้องจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปกครองเรียนรู้และเข้าใจ ในการดูแล และให้การศึกษากับเด็กได้อย่างสอดคล้องและถูกต้อง

2. ครูต้องสามารถพัฒนาหลักสูตรการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น ด้วยการบรรจุแนวคิด วัฒนธรรม และความต้องการของชุมชนผนวกไว้ในหลักสูตรการศึกษาให้ได้ ถ่ายโยงข้อความรู้สู่การเรียนการสอนสำหรับเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของชุมชน รองลงมา คือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้น สอดคล้องกับ หวน พินิจพันธ์ (2554, หน้า 102) ได้กล่าวว่า ในการบริหารด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ ดังนี้¹⁾ ผู้บริหารและครูมีบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยร่วมงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน โดยเฉพาะชั้นอนุบาลซึ่งผู้ปกครองมารับส่งเด็ก ที่โรงเรียน โรงเรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองได้ง่าย 2) เปิดโอกาสให้ชุมชนได้ทราบถึงการดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน 3) เปิดโอกาสให้ชุมชนได้แสดงความคิดเห็นและให้ชุมชนเป็นวิทยากรในการจัดการเรียนการสอน 4) สนับสนุนให้ชุมชนได้ใช้บริการในเรื่องของสถานที่ และเรื่องอำนวยความสะดวก ของโรงเรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดประสานงานทางโทรศัพท์ที่ผู้ปกครองได้ทราบในกรณี ที่มีปัญหาเกิดขึ้นกับนักเรียน วิธีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองไว้ดังนี้ การแลกเปลี่ยนข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับกิจกรรม รวมถึงปฏิทินของ โรงเรียน ช่วงเวลาแต่ละภาคการศึกษา นโยบายของโรงเรียน แนวทางปฏิบัติกับเด็กป่วย รายชื่อเด็กในแต่ละห้อง รายชื่อบุคลากร ปรัชญาของโรงเรียน หรืออาจจะมีการเผยแพร่ของเป้าหมาย และวัตถุประสงค์สำหรับเด็ก วิธีการจัดการภาวะฉุกเฉิน หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์กับผู้ปกครอง การเยี่ยมบ้าน เป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างผู้ปกครองและบุคลากร เนื่องจากผู้ปกครองบางคนจะรู้สึกสะดวกสบายเมื่ออยู่ที่บ้านมากกว่าอยู่ที่โรงเรียน โดยทางโรงเรียนจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก ผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมที่บ้าน นอกจากนั้น การเยี่ยมบ้านเด็กควรให้เกิดขึ้นก่อนโรงเรียนเปิดเทอม เด็กและบุคลากรจะได้รู้จักกันกันที่จะเปิด เรียนและผู้ปกครองสามารถสอบถามบุคลากรเกี่ยวกับรายละเอียดของกิจกรรมหรือพูดคุยถึง ความคาดหวังต่อเด็กได้ ผู้ปกครองเยี่ยมโรงเรียน สามารถจัดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มาเยี่ยมโรงเรียนได้ ในช่วงเวลา เพื่อสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมของบุตรหลานตนเอง และผู้ปกครองควรมีโอกาสเข้าร่วม ในกิจกรรมที่จัดขึ้น จดหมายและสมุดบันทึก ผู้ปกครองหลายคนพอใจกับจดหมายที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของโรงเรียนและข้อมูลเกี่ยวกับบุตรหลานของตนเป็นพิเศษ บุคลากรบางคนชอบ ที่จะส่งจดหมายที่มีข้อเสนอแนะ ให้ผู้ปกครองทำที่บ้าน รวมถึงสิ่งที่เด็กเรียนรู้ที่โรงเรียน รวมทั้ง ข้อความรู้ส่วนตัวเกี่ยวกับเด็กข้อความสั้นๆ ที่สื่อสารเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กเป็นสิ่งที่ทำให้ ผู้ปกครองทราบว่าบุคลากรได้ตระหนักถึงความสำคัญและความสำเร็จของบุตรหลาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.ด้านการจัดประสบการณ์ และกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน ควรแจ้งผลพัฒนาการของนักเรียนให้ผู้ปกครองได้ทราบ พ่อแม่ผู้ปกครองจะมีความต้องการ รู้ผลสัมฤทธิ์ของลูกหลานในความดูแลของตัวเอง ทางครูผู้สอนจะต้องมีการแจ้งผลการเรียน ของเด็กแต่ละคนให้ผู้ปกครองรับทราบอยู่เสมอ เพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ เพราะเด็กแต่ละคนมีความถนัดไม่เหมือนกัน

2.ด้านครูผู้สอน ครูควรมีความรัก เมตตา โอบอ้อมอารีต่อนักเรียน ครูผู้สอนจะต้องให้ความรัก ความเมตตาต่อนักเรียน ให้นักเรียนเกิดความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นขณะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้ของตัวนักเรียน

3.ด้านนักเรียน ควรจัดบริการอาหารที่ดีมีคุณค่า และประโยชน์ตามหลัก โภชนาการทางโรงเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดเตรียมอาหารให้กับนักเรียนแต่ละมื้อจะต้องคำนึงถึงคุณค่าสารอาหารที่ครบ 5 หมู่ และเหมาะสมกับเด็กแต่ละช่วงวัย เพื่อพัฒนาการที่เหมาะสมทั้งทางด้านร่างกายและสติปัญญา

4.ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง ควรมีแนวทางการจัดการศึกษา โรงเรียนจะต้องมีระบบการบริหารจัดการที่ดีในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารกับผู้ปกครองให้เข้าใจการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในไปในทิศทางเดียวกัน มีข้อกำหนดในการจัดวันประชุมผู้ปกครอง เพื่อนำข้อมูลจากนโยบายต่างๆมาส่งต่อผู้ปกครอง แก้ไข ปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผน หรือ กำหนดวิธีการดำเนินงานให้เกิดผลดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1.ควรศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการการช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมืองฯ จังหวัดปทุมธานี

2.ควรศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานบุคคลระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาต้นแบบ และโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดปทุมธานี

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณผู้บริหาร คณะครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี บิดา มารดาและสมาชิกในครอบครัว ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนให้กำลังใจ ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของผลสำเร็จในการทำวิจัยครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กฤษณ์ รักษาติเจริญ. (2557). การบริหารการคลังภายใต้แนวคิด การจัดการภาครัฐแนวใหม่. มหาวิทยาลัยมหิดล. วารสารนักบริหาร. ปีที่ 34 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: มิตรสัมพันธ์ กราฟฟิ ค.
- เพ็ญพร ปุกहुต. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน คณะบริหารธุรกิจ.
- พัชรียา แก่นสา. (2555). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ในโรงเรียน กลุ่มเครือข่าย ตำบลวังทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2556). ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ (พ.ศ. 2556 - 2560). กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานปลัดกระทรวง. (2557). รวบรวมบทความวิจัยของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- นิติธร ปิลวาสน์, สิริมา ภิญญอนันตพงษ์, การวิเคราะห์องค์ประกอบและการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูปฐมวัย, วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์, Vol 19, No 1 (2561)
- หวน พินรุพันธ์. (2554). นักบริหารมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อนุราช ลีลาภุต. (2553). การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อระดมทรัพยากรการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านชาดฝางหัวเรือ. จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.,
- Bureau of Policy and Strategy. (2012). Strategy for the Development of Education for the Border Areas with the Territory of the Lao People's Democratic Republic 2012-2016 Ministry of Education. (in Thai).
- Chuwit Mitrchob (2015) Strategic Entering the ASEAN Community in 2015. Bureau of Competitiveness. Office of the National Economic and Social Development Board. (in Thai).